

Jurnal Kinabalu III (1997) 202 - 206

MALAYSIAN EMPLOYMENT LAW AND INDUSTRIAL RELATIONS, oleh MAIMUNAH AMINUDDIN, Percetakan Mcgraw –Hill Book Co.,Singapore,1996,RM 30.00, ISBN 983-9340-034

*Balakrishnan A/L Parasuraman**

Profesor Maimunah Aminuddin merupakan seorang sarjana dalam bidang Pengurusan Sumber Manusia dan hubungan industri. Buku ini merupakan edisi kedua selepas edisi pertama yang diterbitkan pada tahun 1990. Profesor Maimunah Aminuddin telah mengolah edisi kedua dengan lebih sistematik berbanding dengan edisi pertama. Edisi pertama hanya menfokuskan kepada hubungan industri di Malaysia. Edisi tahun 1996, telah diolah semula dengan penambahan tajuk baru iaitu undang-undang buruh di Malaysia. Secara umumnya buku ini dapat memenuhi bahan bacaan dalam bidang hubungan industri dan kekuatan buku ini ialah orientasinya terhadap hubungan industri dalam konteks dan pengalaman di Malaysia.

Buku ini terbahagi kepada lapan bab, berbeza dengan edisi pertama yang cuma mempunyai enam bab sahaja. Dalam bab pertama Profesor Maimunah menekankan tentang pelaku utama dalam sistem hubungan industri iaitu pemerintah. Dengan perkataan lain, kerajaan sebagai pihak ketiga memainkan peranan penting dalam urusan mengawal sistem hubungan industri di Malaysia. Cara kerajaan mengawal kesatuan sekerja dan majikan ialah melalui beberapa akta perundangan seperti Akta Hubungan Industri 1967, dan Akta Kesatuan Sekerja 1959. Kerajaan juga mengawal kesatuan sekerja melalui jabatan-

* *Balakrishnan A/L Parasuraman ialah pensyarah dalam Program Hubungan Industri, Sekolah Sains Sosial, Universiti Malaysia Sabah.*

jabatan kerajaan seperti Kementerian Sumber Manusia, Jabatan Buruh, Jabatan Perhubungan Perusahaan dan sebagainya. Hujah penulis bersabit hal ini agak sama dengan penjelasan konsep 'teori sistem' yang dikemukakan oleh Profesor Dunlop. Profesor Dunlop (1993) telah menekankan bahawa kerajaan memainkan peranan yang dominan dalam sistem hubungan industri.

Sistem perundangan buruh dibincangkan dalam bab kedua. Bab ini sangat menarik kerana penulis cuba menimbulkan kesedaran pembaca terhadap hakikat bahawa perundangan buruh, terutamanya Akta Pekerjaan 1955, merupakan sesuatu yang sangat penting dalam kehidupan mereka. Beberapa Akta Buruh turut dibincangkan dalam bab ini. Walaupun undang-undang buruh tidak dibincangkan secara komprehensif sebagaimana dalam buku perundangan lain, seperti Industrial Relations Law of Malaysia oleh Wun Min Aun (1995), namun perbincangan yang dilakukan oleh penulis adalah mudah difahami. Penulis juga memberikan data-data terkini hasil kajian kes yang melibatkan perundangan buruh di Malaysia. Kebanyakan buku lazimnya mengasingkan tajuk perundangan buruh dan sistem hubungan industri. Walau bagaimanapun, Professor Maimunah telah menggabungkan kedua-dua elemen ini bagi memudahkan pembaca mendalami ilmu dalam bidang perundangan buruh dan sistem hubungan industri. Kekuatan lain dalam bab ini ialah penulis banyak menggunakan istilah perundangan dalam bahasa yang mudah difahami.

Bab ketiga pula membicarakan undang-undang keselamatan dan kesihatan yang terdapat di negara kita. Akta-akta yang dibincangkan termasuklah Akta Mesin 1967, Akta Keselamatan dan Kesihatan 1994, SOCSO 1969 dan Akta Pampasan Pekerja 1952. Profesor Maimunah menegaskan bahawa seorang pekerja misalnya, mestilah mengetahui perundangan dan peraturan ini agar kebajikan mereka lebih terjamin.

Peranan kesatuan sekerja telah dibincangkan dalam bab keempat. Bab ini menarik kerana peranan kesatuan sekerja

dibincang oleh penulis dalam konteks Malaysia. Kesatuan sekerja di Malaysia masih muda berbanding kesatuan sekerja di negara Barat. Namun begitu, di dalam sesetengah keadaan penulis berpendapat pergerakan kesatuan sekerja di Malaysia jauh lebih baik berbanding dengan yang terdapat di negara-negara lain di Asia Tenggara. Dalam bab ini, tumpuan diberi kepada peranan kesatuan sekerja dalam menghadapi cabaran-cabaran seperti non-union environment dan kesukaran kesatuan sekerja mendapat pengiktirafan dari pihak majikan. Penulis juga cuba menerangkan bahawa kesatuan sekerja wajar bersedia menghadapi cabaran-cabaran yang lebih besar pada masa akan datang. Bab ini boleh dianggap komprehensif kerana penulis membicarakan kesatuan sekerja di sektor swasta dan sektor awam. Beberapa statistik tentang jumlah kesatuan sekerja dan ahlinya juga dimasukkan dalam bab ini bagi mengukuhkan hujah dan dakwaan penulis. Di Malaysia terdapat perbezaan yang ketara di antara kesatuan sekerja di sektor swasta dengan yang di sektor awam. Meminjam hujah Latif Sher Mohamed (1988), penulis menegaskan bahawa kewujudan kesatuan sekerja dalaman (in-house union) di dalam sesebuah syarikat, terutamanya dalam sektor swasta, tidak banyak membela kepentingan para pekerja. Di dalam kes sebegini peranan majikan nampaknya lebih penting atau berkesan.

Bab Kelima membincangkan perundingan kolektif di sektor swasta dan sektor awam. Mengikut penulis, perundingan kolektif di Malaysia lebih dominan di sektor swasta berbanding dengan di sektor awam. Oleh sebab itu, penulis tidak banyak membincangkan perundingan di sektor awam kecuali beberapa jabatan kerajaan yang terpilih dan terlibat secara langsung dalam proses perundingan. Kekuatan Bab ini juga terletak pada hujah penulis yang menerangkan sifat-sifat yang harus ada pada seseorang perunding sebelum berhadapan dengan pihak lawan. Di samping itu, elemen perundangan buruh juga disentuh bagi menjelaskan lagi perjalanan proses perundingan kolektif.

Tindakan industri dan pertikaian industri merupakan persoalan utama dalam Bab Keenam. Memang tidak dapat dinafikan

tindakan industri adalah normal dan berlaku di semua negara di dunia ini. Dalam hal ini, Malaysia tidak terkecuali. Bab ini disusun dengan baik kerana penulis memberi definisi pertikaian industri dan membincangkan beberapa jenis tindakan industri yang seringkali berlaku di Malaysia. Setiap topik perbincangan disertakan dengan beberapa data terkini dan ini telah mengukuhkan hujah penulis. Percubaan Profesor Maimunah menyelitikan data perbandingan aktiviti mogok yang terdapat di negara-negara Asia Pasifik seperti Philippines, Singapura, New Zealand, Thailand dan Malaysia merupakan sesuatu yang paling menarik dalam bab ini. Tambahan lagi, cara-cara penyelesaian pertikaian industri juga dibincangkan bagi memudahkan pemahaman sesuatu masalah pertikaian industri berkenaan.

Bab Ketujuh membicarakan Mahkamah Industri. Apa yang menarik dalam bab ini ialah perbincangan secara khusus tentang peranan Mahkamah Industri sesuatu yang berlainan dari peranan mahkamah sivil yang ada di Malaysia. Peranan Mahkamah Industri misalnya ialah untuk membela kebajikan golongan pekerja dan pihak majikan. Mengikut penulis, Malaysia yang menuju ke arah negara maju menjelang tahun 2020 telah semakin mementingkan peranan Mahkamah Industri. Hal ini telah diberikan perhatian serius oleh pihak kerajaan. Kes-kes seperti pemecatan pekerja secara tidak adil, masalah pemberhentian pekerja, aktiviti mogok, dan piket kerap kali berlaku. Sehubungan dengan itu, MTUC Cawangan Sabah misalnya telah mengusulkan penubuhan sebuah Mahkamah Industri di Sabah memandangkan kadar kes pertikaian industri semakin hari semakin bertambah dan meningkat.

Bab terakhir buku ini membincangkan isu disiplin industri. Istilah ini mungkin baru bagi sesetengah pembaca. Kelebihan bab ini terletak pada perbincangannya tentang cara-cara majikan mengambil tindakan disiplin ke atas seseorang pekerja dalam sesuatu organisasi. Bab ini mungkin didapati lebih sesuai untuk pihak majikan dan kesatuan sekerja kerana terdapat di dalamnya beberapa prosedur tertentu yang berguna bagi memastikan sama

ada sesuatu tindakan disiplin ke atas seseorang pekerja itu sah atau tidak di sisi undang-undang

Walaupun bagaimanapun, kelemahan ketara buku ini ialah kegagalan penulis mengemukakan beberapa konsep utama dalam sistem hubungan industri seperti teori sistem, pluralisme, unitarisme, dan perspektif Marxist. Konsep-konsep ini mempunyai banyak pengaruh dalam perbincangan mengenai sistem hubungan industri di Malaysia. Namun, saya berpendapat buku ini sesuai digunakan sebagai rujukan tambahan bagi pelajar-pelajar prasiswazah di IPTA dan IPTS atau sebagai buku asas dalam kajian hubungan industri di Malaysia. Di samping itu, buku ini juga sesuai dibaca oleh semua lapisan masyarakat Malaysia kerana bahasa, istilah dan konsep yang digunakan bersifat mesra pembaca dan mudah difahami.